

blive i ganske enkelte Tilfælde. Giv altsaa en virkelig Myndighed over Skolevæsenet til Kommunerne, saa at vi kunne bygge vor Selvstyrelse nedenfra opad, da kan man ogsaa være rolig for, at den Slags Tilfælde, der her er Tale om, slet ikke ville forekomme.

N. Andersen: Det ærede Medlem, der sidst talte, rettede den Bebrejdelse til et Par ærede Medlemmer her i Salen, fordi de efter hans Mening havde talt for meget forbeholdent; de være i deres Udtalelser saa tilbageholdne af Hensyn til andre Autoriteter, at man ikke rigtig fik fat paa, hvad det var, de mente. Det kan nu ganske vist være beklageligt nok, naar det forholder sig saaledes; men jeg tror alligevel, det er bedre at være noget tilbageholden og saa at kunne staa ved, hvad man siger, end at sige en hel Del, som man ikke rigtig veed Besked med. Det ærede Medlem har nu ganske vist ikke gjort sig skyldig i for megen Tilbageholdenhed; jeg vilde snarere være tilbøjelig til at tro, at han maaske ikke har været fuldt saa tilbageholden, som han burde. Jeg vilde i alt Fald bede det ærede Medlem om en nærmere Forklaring af en Udtalelse, han fremførte, den nemlig, at dersom Sogneraadene anlagde Sag mod Ministeren paa Grund af en Foranstaltning, denne havde truffet, og Amtsraadet negtede sit Samtykke til, at Sogneraadet maatte ligne Omkostningerne ved Sagen paa Kommunen, saa kunde Medlemmet selv komme til at betale den. Jeg vilde bede det ærede Medlem oplyse, hvorpaa han støtter denne Mening, thi jeg tror ikke, den har Hjemmel i Kommunalloven, i alt Fald findes den ikke blandt de Undtagelser, der ere nævnte i § 26 i Kommunalloven om Sager, som Sogneraadet ikke kan afgjøre uden Amtsraadets Samtykke. Der findes ikke i denne Paragraf nogen Bestemmelse om, at Sogneraadet ikke kan gjøre et saadant Skridt som det, hvorom der her er Tale, nemlig at anlægge en Sag for Kommunens Regning, og jeg tror heller ikke, at den Mening, som det ærede Medlem udtalte, kan udledes af Kommunallovens § 33, hvor der tales om, at Amtmanden under visse Forhold er bemyndiget til at sætte Sogneraadets Beslutning ud af Kraft. Hvis nemlig denne Paragraf skulde bringes i Anvendelse i dette Tilfælde, maatte den jo bringes i Anvendelse allerede, førend Sagen var færdig. Der kan altsaa ikke være Tale om af denne Paragraf at udlede, at et Sogneraadetsmedlem selv kunde komme til at betale Processomkostningerne. Jeg vil derfor bede det ærede Medlem give os en nærmere Forklaring af, hvorpaa han støtter denne Mening, thi naar en saadan bliver fremsat af et Medlem her i Thinget, er det naturligt at mange tage den for gode Varer og tro, at den er rigtig. Jeg tror nu i dette Tilfælde, at det ærede Medlems Mening ikke er rigtig; men for at komme

til Klarhed i Sagen ønsker jeg, at det ærede Medlem selv vilde udtale, hvorpaa han grunder sin Menings Rigtighed.

Sable: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Krabbe): Jeg formoder, at det er for en kort Bemærkning.

Sable: Nei, det er for en længere Udtalelse.

Formanden (Krabbe): Da maa jeg give Ordet til det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgtreds.

M. C. Christensen: Jeg anser det ganske vist ikke for nogen ønskelig Fremgangsmaade, den ærede Minister har brugt ved dette Lønningstillæg; men der er den Mærkelighed tilføede, at det Lønningstillæg, som Flertallet her i Salen har villet give, er større end det, Ministeren har villet tilstaa. Jeg skal blandt Andet minde om, at da et Forslag i den Retning kom frem her i Salen i 1876, da blev der først af Flertallet foreslaaet et Lønningstillæg op til 1,600 Kroners Lønning. Saa vidt jeg har forstaaet Forhandlingerne i Dag, gik Ministerens Lønningsskønhjælp vist ikke videre end til at give Tillæg til dem, der have under 35 Aar. Byg og 6 Aar. Rug, hvorimod Flertallets Lønningstillæg til 1,600 Kroner gik langt videre. Jeg kender flere Skolelærere, som have 6 Aar. Rug og 35 Aar. Byg, og som dog have oppebaaret Lønningstillæg paa Finantsloven. Jeg skal minde om, at f. Ex. i min Nabo kommune Dronninglund har man, efter hvad et Medlem af Sogneraadet har fortalt mig, 35 Aar. Byg til alle 8 Skolelærere i Kommunen, og de have dog faaet Tillæg alle sammen undtagen En, som ikke har været Lærer i 5 Aar. Man har set af Bladene, at i Hjørring Amt have Skolelærerne faaet 215 Kroner i Tillæg, i Nalborg Amt 217 Kroner, og jeg har hørt, at i Aarhus Amt have de ældste Lærere, de, der have tjent 20 Aar, faaet 280 Kroner, og fremdeles har man af Bladene set, at i Frederiksborg Amt er der givet de Lærere, som have tjent i 20 Aar og derover, et Tillæg af 297 Kroner. Her er et Bevis for, at Flertallet er gaaet betydelig høiere med Lønningstillægene end den ærede Minister, og det forekommer mig uheldigt, thi jeg har hørt Misbilligelse udtalt af den største Del af Befolkningen over, at man er gaaet for høit med Lønningstillægene til Lærerne, og der er da langt større Grund til at misbillige dette. Man maatte ønske, at der maatte blive taget Hensyn dertil ved Finantslovens Behandling, og at man ikke vilde gaa saa høit med Lønningstillæget. Vi vide jo, at det er ikke saa gode Tider, hvad Pengevæsenet angaar, og det er ikke heldige Tider til at give